

[Forsvarsministeren]

ler. Den danske regering bestemmer sammen med folketinget, hvornår vi skal modtage forstærkninger, og regeringen er selvsagt slet ikke enig med forslagsstillerne i, at der heri kun vil være en temmelig formel og meget svag garanti i tilfælde af en meget anspændt situation.

Lad mig også endnu en gang slå fast, at allierede forstærkninger til dansk område heller ikke kan medføre atomvåben uden en dansk politisk godkendelse. Der er altså ikke tale om, at vi ved den danske tilslutning til SACEURs forstærkningsplan eller ved indgåelse af støtteaftaler på nogen måde har bundet os til i givet fald at lade forstærkninger medbringe atomvåben. Ifølge gældende støtteaftale skal alle oplægninger på dansk jord i fredstid i øvrigt godkendes af danske myndigheder, som også fører nøje kontrol med, hvad der oplægges i depoterne her i landet.

Endelig indeholder bemærkningerne til beslutningsforslaget det gammelkendte argument om, at de flyvestationer, som skal kunne modtage flyforstærkninger, og andre modtagesteder for forstærkninger er oplagte bombemål, oven i købet, som det hedder, atombombemål. Hertil er at sige, at hvis der indledes et angreb mod Danmark, vil naturligvis alle militære styrker, alle militære installationer og i øvrigt også mange civile installationer være mulige bombemål, om end ikke nødvendigvis atombombemål.

Hvis medlemmerne af en forsvarsalliance alle ville indrette deres forsvar sådan, at der ikke ville være nogen risiko for bombeangreb på mål i de pågældende lande, ville man ikke kunne tale om en alliance, i hvert fald ikke på grundlag af solidaritetsprincipper, men det er måske også forslagsstillerens mål.

Den egentlige hensigt med forstærkningsarrangementerne såvel som med NATOs strategi er forebyggelsen. Disse arrangementer omfatter forstærkningsplanlægningen, aftalerne om støtte til forstærkningerne, forhåndsoplægninger af ammunition og brændstof og vort eget forsvars planlægning med hensyn til modtagelse af forstærkninger og øvelse i at modtage og operere sammen med de allierede styrker. Formålet med alle disse foranstaltninger er således at opbygge et troværdigt forsvar af Danmark, et forsvar, der har en sådan styrke, at det afskrækker andre nationer fra at angribe Danmark. Dermed

skal alle disse arrangementer altså forhindre, at landet bliver en krigsskueplads, og at vi i sidste ende mister vores selvstændighed. Men troværdigheden af forsvaret af Danmark kræver altså, at vi i fredstid omhyggeligt planlægger, tilrettelægger og indøver, hvordan de allierede forstærkninger skal kunne modtages og støttes, og i den forbindelse er det nødvendigt, at der indgås en række bilaterale aftaler om de praktiske arrangementer.

Søgaard (S):

Da vi jo det meste af formiddagen og en del af eftermiddagen har drøftet en række af de elementer, som indgår også i dette forslag til folketingsbeslutning, skal jeg ikke her sige så forfærdelig meget mere om disse ting, kun dette, at socialdemokratiet fortsat er af den opfattelse, at vores sikkerhedspolitik for så vidt angår det militære forsvar bedst varetages med de NATO-forstærkningsaftaler, som vi har. NATO er jo en forsvarsorganisation, og de præventive muligheder gennem dette arrangement mener vi er det sikkerhedsmæssigt bedste, hvorimod et arrangement uden forstærkningsmuligheder ville kunne skabe usikkerhed i det nordiske område.

Vi må derfor afvise dette beslutningsforslag, men vil naturligvis gerne være lydøre under den drøftelse, der måtte fremkomme i udvalget.

Houe (KF):

Det beslutningsforslag om ophævelse af fly- og forstærkningsaftalerne, vi nu har til behandling, understreger, at forslagsstillerne og det konservative folkeparti har diametralt modsatte opfattelser også på dette område.

Venstresocialisterne må erkende, at Danmark er medlem af NATO. Vi er det, fordi der såvel i befolkningen som i folketinget er flertal herfor. Man har fra venstresocialisternes side og også fra andet hold ofte gjort forsøg på at ændre på dette faktum. Det er heldigvis ikke lykkedes, men nu prøver man åbenbart at finde måder, hvorpå man kan underminere grundlaget for og værdien af dette medlemskab.

Det, der giver mig anledning til at udtale mig sådan, er, at vort medlemskab af NATO netop bygger på muligheden for, at vi i en krigs- eller krisesituation kan indhente støtte,